

Żywiono się żurem, kartoflami i gotowaną rzepą

Wielki Post to czas przygotowania się do Zmartwychwstania Chrystusa. Kościół zaleca wstrzeмиęliwość od pokarmów mięsnych w środy i piątki. Osoby religijne nie powinny w tym czasie wyprawiać wesel, a także nie urządzać i nie uczestniczyć w zabawach z tańcami.

Wielki Post został ustanowiony w kościele w II wieku. Początkowo, ze względu na prześladowanie chrześcijan, trwał dość krótko. Tertulian, rzymski pisarz chrześcijański, żyjący w II wieku, zamieszcza w swych pismach wzmianki o liturgii dwudniowego wówczas postu poprzedzającego Wielkanoc, obowiązującego w Wielką Środę i Wielki Piątek. Z kolei święty Ireneusz pisze o tygodniowym Wielkim Poście odprawianym w Galii, około 190 roku. Stopniowo zwiększano czas trwania Wielkiego Postu. W VII wieku wyznaczono Środę Popielcową na pierwszy dzień liturgii wielkopostnej.

Wielki Post ma znaczenie oczyszczające i umartwiająca. Ma przybliżyć wiernym tajemnicę wiary i przygotować ich do godnego uczestnictwa w święcie Zmartwychwstania Pańskiego. W Polsce przez całe wieki bardzo gorliwie wypełniano zalecenia kościoła na Wielki Post. Znało się nawet przysłowie: „Polak woli człowieka zabić, niż złamać post”. Jedynie w dworach magnackich, na dworach szlacheckich, u bogatych mieszczan i w zamożnych klasztorach post nie był

zbyt surowy.

Na wsiach, w domach chłopskich żywiono się natomiast w tym okresie głównie żurem, kartoflami, gotowaną rzepą, postną zupą kapuśniarką lub pamulą - gęstą zupą sliwkową i niewielką ilością solonych śledzi. Potrawy kraszono skąpo olejem lnianym lub konopnym.

Podczas Wielkiego Postu narzucano sobie jeszcze inne umartwienia. Wiele osób rezygnowało z palenia tytoniu. Fajki i inne przyrządy do palenia wkładano do schowków. Odkładano również instrumenty muzyczne, gdyż niedozwolona wówczas była muzyka, śpiew, wszelkie zabawy i wesołe spotkania. Młodzież i dzieci karcono za głośne śmiechy i krzyki.

Ciszę i spokój Wielkiego Postu na jeden dzień przerywały hałaśliwe obchody półpościa: grzechot kołatek, krzyki, śmiechy i rozbijanie garnków z popiołem. Był to znak, że zbliża się Wielkanoc - wesoły czas świąteczny i koniec wielkopostnych umartwień.

Justyna Stawiszyńska

ZAPROSZENIE

Z obłoków na ziemię

fot. nadesłane

1 kwietnia, w przededniu szóstej rocznicy śmierci Jana Pawła II, zapraszamy na niezwykle, pełen nostalgii i zadumy spektakl poetycko - muzyczny w wykonaniu znanego aktora Jana Nowickiego i krakowskiej grupy

muzycznej DE PROFUNDIS. W programie usłyszymy wspaniałe recytacje poezji Jana Pawła II, ks. Jana Twardowskiego, Bolesława Leśmiana i Jana Nowickiego. Tematem spektaklu jest rozmowa z Panem Bogiem o przemijaniu, prawdzie, miłości, miłosierdziu i wierze w kontekście postaci ks. Jana Twardowskiego i jego postrzegania współczesnego świata.

Całości dopełni wyjątkowa muzyka w wykonaniu grupy, którą tworzą: Cezary Chmiel: kompozytor, pianista, organista i tubista; Marek Stryszowski: kompozytor, wokalista jazzowy i saksofonista oraz Kris Bodzoń: kontrabasista, muzyk jazzowy.

Bilety w cenie 25 zł są do nabycia w MCK (ul. Mickiewicza 10) od poniedziałku do piątku w godz. 9.00 - 15.00.

K. Kaliszewska